

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر برنامه توانمندسازی بر درماندگی اخلاقی پرستاران در بخش های مراقبت ویژه

محل انتشار:

نشریه پژوهش توانبخشی در پرستاری، دوره 6، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حمیدرضا صادقی گندمانی -
Department of Nursing, Faculty of Boroujen, Shahrekord University of Medical Sciences, -
Shahrekord, Iran

آرزو رضایی -
Department of Nursing, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

محمدجواد آزادچهر -
Master of Science in Statistical Data Analysis, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

محمد افشار -
Department of Operating Room, Faculty of Nursing and Midwifery, Kashan University of Medical Sciences, Kashan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: یکی از مشکلات روانی و اجتماعی شایع در بین پرستاران شاغل در واحد مراقبت ویژه درماندگی اخلاقی است. درماندگی اخلاقی را می توان وضعیتی از عدم تعادل روانی دانست که زمانی تجربه می شود که انسان از انجام عملی که می داند درست است بازداشته و یا مجبور به انجام کاری شود که می داند نادرست است. لذا، مطالعه حاضر با هدف تعیین تاثیر برنامه توانمندسازی بر درماندگی اخلاقی پرستاران واحد مراقبت ویژه انجام شد. روش کار: این مطالعه نیمه تجربی بر روی ۶۰ پرستار شاغل در بخش های مراقبت ویژه بیمارستان شهید بهشتی کاشان در سال ۱۳۹۸ انجام شد. روش نمونه گیری از نوع بلوک بندی تصادفی بود. برنامه توانمندسازی اخلاقی طی یک کارگاه ۲ روزه برای گروه مداخله برگزار شد. در شروع، بلافاصله و ۱ ماه بعد از مداخله، پرسشنامه اطلاعات فردی و درماندگی اخلاقی برای هر دو گروه تکمیل شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آزمون های آمار توصیفی و تحلیلی نظیر تی مستقل، کای اسکور و آزمون دقیق فیشر در نرم افزار آماری SPSSV ۱۶ انجام گرفت. یافته ها: قبل از مداخله، میانگین فراوانی و شدت درماندگی اخلاقی گروه مداخله و کنترل به ترتیب $40 / 53 \pm 9 / 33$ و $40 / 20 \pm 5 / 05$ و $40 / 63 \pm 5 / 48$ و $41 / 27 \pm 9 / 55$ ($P \geq 0 / 05$) بود. بعد از مداخله، میانگین فراوانی درماندگی اخلاقی گروه مداخله و کنترل به ترتیب $37 / 17 \pm 5 / 33$ و $39 / 10 \pm 8 / 88$ و $37 \pm 4 / 99$ و $39 / 263$ ($P = 0 / 263$) و میانگین شدت درماندگی اخلاقی به ترتیب $37 / 17 \pm 5 / 33$ و $39 / 9 \pm 23 / 90$ ($P = 0 / 318$) بود اما یک ماه بعد از آن، از نظر میانگین فراوانی درماندگی اخلاقی ($P = 0 / 012$) و میانگین شدت درماندگی اخلاقی ($P = 0 / 009$) تفاوت معناداری وجود داشت. نتیجه گیری: با توجه به شیوع بالای درماندگی اخلاقی پرستاران، به نظر می رسد با برنامه ریزی و اجرای برنامه های توانمندسازی شاید شدت و فراوانی درماندگی اخلاقی در بین پرستاران را به حداقل رسانید.

کلمات کلیدی:

Empowerment, Moral distress, Intensive care unit, Nurse
بخش مراقبت ویژه، پرستار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1357216>

